

Arrest

nr. 66173 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger en van Tsjetsjeense origine te zijn. Voor uw vertrek naar België woonde u in Nojay-Yurt, Tsjetsjenië. U verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten.

Op 26 juli 2010 ging u naar uw huis in Schelkovskij, Tsjetsjenië, waar u sinds 2008 niet meer was geweest. Bij uw aankomst zag u dat er iemand in uw huis is geweest. U dacht dat het dronkaards waren geweest. U begon het huis proper te maken. Rond 12 uur of 1 uur 's nachts vielen gewapende gemaskerde mannen in militair uniform uw huis binnen. Ze hebben u op een brutale manier op de grond gegooid. Ze doorzochten het huis. Vervolgens werd u gehandboeid en kreeg u een zak op uw hoofd. U werd met een wagen meegenomen naar een onbekende plaats. De handboeien en de zak op uw hoofd werden verwijderd. U zat er op een stoel en een militair vertelde u dat u beschuldigd zou worden van het eten geven aan rebellen. De verblijfplaats van uw man werd gevraagd. U antwoordde dat uw man jaren geleden is overleden. U werd gevraagd wie er in uw huis heeft verbleven. Ze wilden dat u de namen gaf

van de personen die u zou hebben geholpen. U ontkende dat u iemand heeft geholpen. De militair sloeg u vervolgens in het gezicht. U bent op de grond gevallen en verloor een tijdje het bewustzijn. U bloedde uit uw neus en mond. Ook was u gewond aan uw been. Nadat u terug bij bewustzijn was, vertelde de man dat hij u zou kunnen helpen indien uw familie 500.000 Roebel aan hem betaalde. Vervolgens belde u met uw gsm naar uw zus met de vraag om dit bedrag bijeen te verzamelen. Uw zus heeft slechts 350.000 Roebel kunnen verzamelen. De militair ging hiermee akkoord. Vervolgens werden u en het geld uitgewisseld in uw huis in Shelkovskij. Vervolgens heeft u uw huis in Shelkovskij dichtgetimmerd en bent u vertrokken naar uw zus in Nojay-Yurt waar u zag dat uw paspoort niet meer in uw handtas was. Toen u dit zag besloot u naar het buitenland te gaan. U bleef gedurende 1 week bij uw zus, waarna u, nadat uw wonden wat waren genezen, gedurende 1 week op uw propiska-adres bij uw ouders verbleef.

Op 9 augustus 2010 bent u met een wagen vanuit Nojay-Yurt naar Khasav-Yurt, Dagestan, vertrokken. Vervolgens bent u op 10 augustus 2010 met een auto naar Kiev, Oekraïne, gereden. Op 20 augustus 2010 bent u met een microbus naar België gereden, waar u op 23 augustus 2010 aankwam. Diezelfde dag heeft u uw asielaanvraag ingediend bij de bevoegde Belgische asielinstanties. In geval van terugkeer vreest u meegenomen en vervolgd te worden door niet nader gekende overheidsdiensten en vreest u voor uw leven.

U bent in het bezit van een getuigschrift van een cursus in Grozny, uw pensioenverzekering, een document van de belastingdienst, uw diploma van jurist, een faxkopie van een geschreven verklaring van u met een getuigschrift van uw werkgever en een faxkopie van uw werkboekje.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient echter opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent de door u verklaarde vrees aannemelijk te maken. Meer bepaald vreest u meegenomen en vervolgd te worden en vreest u voor uw leven (CGVS, p. 6, 13 & 20).

Immers, vooreerst dient opgemerkt te worden dat u na de gebeurtenissen van 26 juli 2010, toen u uit uw huis werd meegenomen en vastgehouden door militairen, nog 1 week op uw propiska-adres bij uw moeder heeft verbleven (CGVS, p. 3 & 14), terwijl u vreest meegenomen, vervolgd en gedood te worden door overheidsdiensten (CGVS, p. 6, 13 & 20). Immers, uw propiska-adres, dat eveneens op uw paspoort staat vermeld, is het adres bij uitstek waar een persoon het eerst gezocht wordt. Bovenstaande vaststelling doet reeds afbreuk aan de ernst van de door u verklaarde vrees.

Daarenboven dient vastgesteld te worden dat u geen enkele poging ondernomen heeft om zich te informeren betreffende uw problemen in uw land (CGVS, p. 18). Uw verklaring volgens dewelke u hiervoor te bang was en dat u nog meer problemen kunt krijgen indien dit bekend zou raken (CGVS, p. 18), is niet afdoende. Immers, u heeft nog contact met uw moeder en met 1 zus (CGVS, p. 4). Bijgevolg heeft u de mogelijkheid om personen in uw land te contacteren. Bovendien bestaan er verschillende communicatiemiddelen via dewelke uzelf of via een tussenpersoon uw familie zonder risico voor u of uw familie in uw land kunt contacteren om informatie over de stand van zaken omtrent uw problemen te bekomen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de aannemelijkheid van uw asielrelaas.

In het algemeen dient erop te worden gewezen dat u geen begin van bewijs levert van de verklaarde problemen. Zo dient opgemerkt te worden dat u geen enkel tastbaar bewijs heeft voorgelegd betreffende de letsels die u verklaart opgelopen te hebben gedurende uw aanhouding (CGVS, p. 9, 13, 14 & 17). Ook heeft u geen enkel tastbaar bewijs voorgelegd betreffende de door u verklaarde actuele vervolgingsvrees. Nochtans bent u ervan overtuigd dat u nog steeds vervolgd wordt (CGVS, p. 13, 19, 20 & 21).

Ter bevestiging van het vastgestelde gebrek aan aannemelijkheid van de verklaarde vervolgingsvrees dient daarenboven gewezen te worden op 2 tegenstrijdige verklaringen tussen uw verklaringen in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u voor het Commissariaat-generaal verklaart ondervraagd te zijn geweest door een ongemaskerde militair met een kopie (CGVS, p. 16), terwijl u in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal stelt dat u ondervraagd werd door een gemaskerde man (vragenlijst CGVS, 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat hij niet gemaskerd was en dat men u bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft verstaan (CGVS, p. 17). Gezien de vaststelling dat u de betreffende vragenlijst voor akkoord heeft ondertekend

(vragenlijst CGVS, 3.8), is uw verklaring voor deze tegenstrijdigheid niet afdoende. Ten tweede verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat u met uw gsm naar uw zus belde om losgeld te vragen (CGVS, p. 14 & 17), terwijl u in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal stelt dat de ondervrager met uw gsm naar uw familie belde (vragenlijst CGVS, 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat de betreffende verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de waarheid is (CGVS, p. 17). Deze verklaring weerlegt uw stelling in de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal niet. Immers, u heeft de betreffende vragenlijst voor akkoord ondertekend (vragenlijst CGVS, 3.8). Bovenstaande vaststellingen brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Ook dient opgemerkt te worden dat u uw reisroute naar België niet aannemelijk heeft kunnen maken. U bent samen met 2 Oekraïense chauffeurs met een microbus Gazelle van Kiev, Oekraïne, naar België gereden (CGVS, p. 10). U bent zonder reisdocumenten naar België gereisd, (CGVS, p. 9). U kent de namen van deze 2 Oekraïners niet (CGVS, p. 10 & 11). Ook weet u niet welke landen u bent gepasseerd (CGVS, p. 11). Het is weinig aannemelijk dat u gedurende de reis van 3 dagen van Oekraïne naar België (CGVS, p. 10) - met name van 20 tot 23 augustus 2010 - de namen van de 2 chauffeurs die u die hele rit naar België hebben vergezeld, niet weet. Gezien u tijdens de rit naar België verscheidene keren uit de microbus bent gestapt om naar het toilet te gaan (CGVS, p. 10), is het eveneens weinig aannemelijk dat u geen enkel idee heeft welke landen u bent gepasseerd (CGVS, p. 11). Bovendien is uw verklaring volgens dewelke u zich louter moest buigen of op de grond van de microbus moest gaan liggen om zich te onttrekken aan controles, onwaarschijnlijk (CGVS, p. 11). Immers, in geval van controle in het voertuig bent u op die manier nog steeds zichtbaar. Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vluchtroute.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Immers, het getuigschrift van een gevolgde cursus in Grozny en uw diploma van jurist bevatten enkel informatie betreffende uw opleiding, doch bevatten ze geen informatie met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Uw pensioenverzekering toont enkel aan dat u een pensioenverzekering heeft en het document van de belastingsdienst bevat enkel persoonsgegevens, doch bevatten deze documenten geen gegevens in verband met de door u verklaarde problemen. De faxkopie van uw werkboekje bevat enkel informatie betreffende uw werkgeschiedenis, doch niet betreffende de door u verklaarde problemen. Wat de faxkopie van uw geschreven verklaring met een getuigschrift van uw werkgever betreft, dient opgemerkt te worden dat uw geschreven verklaring enkel verklaart waarom uw werkboekje in België was - terwijl u voor het Commissariaat-generaal verklaart dat uw werkboekje zich in Nojay-Yurt, Tsjetsjenië, bevindt (CGVS, p. 8) - en een verklaring biedt voor de datum "27 juli 2010" als ontslagdatum in het werkboekje (vertaling bij document). De faxkopie van het getuigschrift van uw werkgever bevat enkel informatie over uw werk, doch niet met betrekking tot de door u verklaarde problemen. Bijgevolg kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande beslissing niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. (RvS 25 juni 2004, nr. 133 153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190 508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163 124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163 124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Verzoekster betoogt dat bij het lezen van de bestreden beslissing niet valt te begrijpen om welke reden het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar aanvraag weigert, nu het Commissariaat-generaal zelf toegeeft dat de situatie in Tsjetsjenië complex blijft en er nog steeds verscheidene problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Verzoekster poneert dat haar rechten in haar land van herkomst niet gevrijwaard zijn. Verzoekster is het verder niet eens met de motivering van de bestreden beslissing waar gesteld wordt dat de situatie ter plaatse merkkelijk veranderd is in positieve zin en verwijst dienaangaande naar verschillende mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid. De situatie van etnische Tsjetsjenen is, niet alleen in Tsjetsjenië maar in de gehele Russische Federatie, zorgwekkend te noemen en de Russische overheid is niet in staat om Tsjetsjenen afdoende te beschermen tegen allerlei vormen van willekeurig geweld. Verzoekster meent dan ook te behoren tot een risicodoelgroep en dat zij ernstige schade zal leiden in de zin van artikel 48/4, 2, c) van de Vreemdelingenwet ingeval van terugkeer. Verzoekster verwijst naar een arrest van het Hof van Justitie van 17 februari 2009 waaruit blijkt dat het aantonen van een algemeen risico en willekeurig geweld in het land van herkomst voldoende is. Het Commissariaat-generaal dient zich ervan te vergewissen dat zij geen enkel risico, ongeacht de geloofwaardigheid van haar relaas, op een mensonterende behandeling zal ondergaan wanneer zij terugkeert naar haar land van herkomst. Verzoekster stelt verder dat geen enkele bron kan uitsluiten dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw slachtoffer zal worden van vervolging of dat er in haar hoofde geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

2.4.1. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster niet kan gevolgd worden waar zij stelt dat niet valt te begrijpen om welke reden de commissaris-generaal haar aanvraag weigert. Immers, uit eenvoudige lezing van de motivering van de bestreden beslissing blijkt duidelijk waarom de commissaris-generaal verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet erkent en waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster vooreerst verwijst naar de algemene toestand in Tsjetsjenië benadrukt de Raad dat het aan de asielzoeker toekomt om een persoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen. In die zin volstaat het dan ook niet louter te verwijzen naar een algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat men in het land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Afgezien van de algemeen heersende toestand in het land van herkomst, moet verzoekster dus in elk geval aannemelijk maken dat zij individueel vreest voor vervolging of dat zij risico loopt op ernstige schade aan de hand van een coherent en geloofwaardig asielrelaas. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal erkent dat er, zoals verzoekster betoogt, nog steeds verscheidene problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard en hebben een gericht karakter. Uit lezing van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd – *Subject Related Briefing – Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië* van 15 maart 2010– en die van recentere datum is dan de informatie waarop verzoekster zich beroept, blijkt dat de mensenrechten- en veiligheidssituatie in Tsjetsjenië onder de loep wordt genomen waarbij, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing stelt, blijkt dat de situatie complex blijft en er nog

steeds problemen zijn inzake mensenrechtenschendingen maar dat de situatie desalniettemin drastisch veranderd is en de mensenrechtenschendingen een gericht karakter hebben. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is, waardoor een loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet voldoende is. Zoals uit de bespreking onder punten 2.5. en volgende blijkt, slaagt verzoekster er niet in de motieven van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van haar asielaanvraag te weerleggen zodat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Met haar algemene verwijzing naar de toestand in Tsjetsjenië en de verwijzing naar verschillende mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid die evenwel gedateerd zijn (deze rapporten dateren namelijk allemaal van 2008) toont verzoekster niet aan dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van haar leven of persoon kan worden aangenomen. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekster. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Door louter te verwijzen naar gedateerde mensenrechtenrapporten en risicoprofielen toont verzoekster echter dergelijk verband niet aan. Dit klemt des te meer nu uit de ‘*Subject Related Briefing – Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*’ van 15 maart 2010 gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen op het vlak van mensenrechtenschendingen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kan niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een teruggedrijving van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet gevisieerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten. De Raad herneemt bijgevolg de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeksters verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (Grote kamer) van 17 februari 2009 inzake de prejudiciële vragen over de betekenis van artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming van de Raad van de Europese Unie (hierna: de kwalificatierichtlijn) gaat eraan voorbij dat artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, bescherming beoogt te bieden in uitzonderlijke situaties dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar in casu Tsjetsjenië, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging. De Raad verwijst naar zijn bespreking hoger waaruit blijkt dat verzoekster niet aantoont dat de actuele situatie in Tsjetsjenië valt onder de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, noch dat aldaar een dermate hoog niveau van willekeurig geweld bereikt wordt.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekster het motief in de bestreden beslissing dat stelt dat het feit dat verzoekster na de gebeurtenissen van 26 juli 2010 nog één week op haar propiska-adres bij haar moeder heeft verbleven afbreuk doet aan de ernst van het door haar voorgehouden relaas, ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.

2.6. Aangaande de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster geen enkele poging heeft ondernomen om zich te informeren betreffende haar problemen in haar land van herkomst stelt verzoekster dat zij schrik heeft om informatie te vergaren omtrent de laatste stand van zaken aangezien dit nog meer problemen zou opleveren indien dit bekend zou raken.

2.6.1. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekster evenwel in gebreke blijft. Verzoekster kan met haar betoog de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing niet kan ontkrachten waar deze stelt: *“Daarenboven dient vastgesteld te worden dat u geen enkele poging ondernomen heeft om zich te informeren betreffende uw problemen in uw land (CGVS, p. 18). Uw verklaring volgens dewelke u hiervoor te bang was en dat u nog meer problemen kunt krijgen indien dit bekend zou raken (CGVS, p. 18), is niet afdoende. Immers, u heeft nog contact met uw moeder en met 1 zus (CGVS, p. 4). Bijgevolg heeft u de mogelijkheid om personen in uw land te contacteren. Bovendien bestaan er verschillende communicatiemiddelen via dewelke uzelf of via een tussenpersoon uw familie zonder risico voor u of uw familie in uw land kunt contacteren om informatie over de stand van zaken omtrent uw problemen te bekomen. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen verder de aannemelijkheid van uw asielrelaas”*. Samen met de verwerende partij is de Raad van oordeel dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij ernstige pogingen onderneemt om contact te hebben met zijn thuisbasis om te vernemen hoe zijn persoonlijke problemen evolueren. Het gegeven dat verzoekster nalaat dit te doen wijst op een gebrek aan interesse in haar situatie en doet afbreuk aan de ernst van haar ingeroepen vrees voor vervolging.

2.7. Verzoekster betwist de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij geen begin van bewijs levert van de verklaarde problemen niet. Verzoekster poneert evenwel dat de bewijslast niet te hoog mag zijn voor de kandidaat-vluchteling gelet op de situatie waarin hij zich bevindt. Verzoekster verwijst in dit verband naar een artikel van J. Hathaway dat stelt dat de verklaringen van de kandidaat-vluchteling een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De verklaringen moeten plausibel zijn en mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Verzoekster meent dat dit in casu het geval is.

2.7.1. De Raad merkt op dat verklaringen op zich een voldoende bewijs kunnen zijn van verzoekers hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. Indien er evenwel redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen, of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Bij gebreke daaraan kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt. In het relaas mogen bovendien ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Aangezien verzoekster haar asielrelaas niet heeft geconcretiseerd aan de hand van bewijsstukken of begin van bewijs die de voorgehouden vervolgingsfeiten kunnen staven, zijn de verklaringen van verzoekster noodzakelijkerwijze de enige basis voor de beoordeling van haar asielrelaas. Blijkens de bestreden beslissing legde verzoekster echter twee tegenstrijdige verklaringen af dewelke betrekking hebben op de kern van haar asielrelaas. Verzoekster betwist de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet doch stelt dat mogelijks een probleem van miscommunicatie met de tolk aan de basis ligt van deze tegenstrijdigheden. Verzoekster verklaart bovendien dat zij angstig en nerveus was op het moment dat zij de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken diende in te vullen. Verzoekster stelt dat het doel van het vergelijken van verklaringen die in de verschillende fasen van de procedure worden afgelegd bovendien niet het vaststellen van de zogenaamde discrepanties maar wel het nader uitklaren van het vluchtrelaas is. Wat het voorgehouden *“probleem van miscommunicatie”* met de tolk betreft dient te worden vastgesteld dat tijdens de verhoren aan verzoekster uitdrukkelijk werd gevraagd of zij alle vragen en de tolk goed heeft begrepen. Verzoekster kreeg bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking eventuele miscommunicatie met de tolk. Integendeel, verzoekster verklaarde dat zij alles goed begrepen heeft en dat zij de tolk ook goed begrepen heeft (administratief dossier, gehoorverslagen, stuk 10 en stuk 3, p.

20). Pas in het verzoekschrift wordt voor het eerst een opmerking gemaakt dat er mogelijks een probleem was van miscommunicatie met de tolk. Verzoekster maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk. Aangaande verzoeksters argument dat zij nerveus was tijdens het interview dient te worden opgemerkt dat een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, doch dat dit niet er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een correct antwoord kan formuleren op de gestelde vragen. Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat er zich problemen hebben voorgedaan en blijkt dat het gehoor is geschied op normale wijze. De commissaris-generaal besluit dan ook terecht dat de vastgestelde tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas in het gedrang brengen.

2.8. Waar verzoekster betoogt dat zij zich niets mocht aantrekken van de reis, dat alles werd georganiseerd en dat zij zeer weinig reiservaring had, wat er toe heeft geleid dat zij niet exact weet langs welke steden of landen zij reisde, is de Raad is van oordeel dat van een persoon die uit ernstige vrees voor vervolging haar land van herkomst verlaat en op illegale wijze op weg is naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert is omdat zij op elk moment riskeert te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor verzoeksters geloofwaardigheid dat zij geen nadere verklaringen kon afleggen omtrent de namen van de twee chauffeurs die haar de hele rit naar België hebben vergezeld en de landen die zij zou zijn gepasseerd. De Raad treedt de pertinente motivering van de bestreden beslissing ter zake bij.

2.9. Waar verzoekster in subsidiaire orde vraagt haar de subsidiaire bescherming toe te willen kennen verwijst de Raad naar zijn bespreking onder punt 2.4.1.

Het enig middel is ongegrond.

2.10. De Raad is van oordeel dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

mevr. E. VAN AGTMAAL,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. VAN AGTMAAL

S. DE MUYLDER